Α. Χρηστ. Παπαδόπουλον, Δημόρον.

Πειραιώς 87.

ΠΑΝΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ

Ἠπειρωτικὴ ἐφημερὶς ἐκδιδομένη ἐν Ἡγουμενίτσῃ - ὄργανον ἐξυπηρετήσεως τῶν τοπικῶν συμφερόντων

ΙΔΡΥΘΗ ΤΟ 1935-Περίοδος Γ' Ἀριθμὸς φύλλου 356|166 | ΤΕΤΑΡΤΗ 15 Ἀπριλίου 1959 | ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ | ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ Τιμὴ φύλλου δραχμὴ 1

Ὅροι Συνδρομῶν

Δήμων, Ἑνώσεων, Τραπεζῶν δρ.	300
Κοινοτήτων, Ἐπαγ. Ὀργαν. »	200
Ἰδιωτῶν Ἐσωτερικοῦ ἐτησία »	50
» » » ἑξάμ. »	30
Ἐξωτερικοῦ ἐτησία δολλάρια	12
Δημοσιεύσεις κατὰ χιλιοστὸν δρ.	1.50
Κοινωνικὰ . . . »	15

Ἐμβάσματα ἀλληλογραφία: Ἰωάννην Κ. Οἰκονομίδην Ἡγουμενίτσαν

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Αἱ Κοινοτικαὶ καὶ Δημοτικαὶ ἐκλογαὶ διεξήχθησαν τὴν 5ην Ἀπριλίου ἠρέμως. Ἡ τάξις δὲν διεσαλεύθη. Μικροεπεισόδια ἀσήμαντα, φυσικὸν νὰ λάβουν χώραν, λόγω τοῦ πείσματος μὲ τὸ ὁποῖον διεξήχθησαν αἱ ἐκλογαί.

Εἰς τὴν Θεσπρωτίαν ἐπανεξελέγησαν καὶ πάλιν Δήμαρχοι οἱ μέχρι τοῦδε τοιοῦτοι. Εἰς Φιλιάταις ἐκέρδισε τὴν μάχην ὁ παλαίμαχος καὶ πολύπειρος περὶ τὰ ἐκλογικὰ θέματα, κ. Σπανόπουλος, μέ τὴν συμπαράστασιν τῆς μάζης τῶν μελαμψῶν κατοίκων Φιλιατῶν, οἱ ὁποῖοι ἀντιπροσωπεύονται εἰς τὸΔημοτικὸν Συμβούλιον διὰ πολλῶν ἑδρῶν.

Εἰς Πάργαν ἐκέρδισε τὴν μάχην ὁ μέχρι τοῦδε Δήμαρχος κ. Μπάγκας χάρις εἰς τὴν δημοφιλίαν του, τὰ ἠθικά του ἐφόδια καὶ τὴν δημιουργικὴν του προσπάθειαν κατὰ τὴν λήξασαν τετραετίαν. Ὁ ἀντίπαλός του, κ. Γεωργιάδης ἡττήθη καὶ εἰσέρχεται ὡς μειοψηφία εἰς τὸ νέον Δημοτικὸν Συμβούλιον.

Πανηγυρικωτέρα ὑπῆρξεν ἡ νίκη τοῦ κ. Γάκη Ρίγγα, Δημάρχου Παραμυθιᾶς καὶ συντριπτικὴ ἡ ἧττα τοῦ ἀντιπάλου του κ. Ντάνη. Ὁ κ. Ρίγγας συνεκέντρωσε περὶ τὰς 960 ψήφους, ἐνῷ ὁ ἀντίπαλός του μόλις 300. Οὕτω εἰς τὸ νέον Συμβούλιον καταλαμβάνει 8 ἕδρας ὁ κ. Ρίγγας καὶ 2 ὁ ἀντίπαλός του. Ὁ κ. Ρίγγας ὀφείλει τὴν καταπληκτικὴν ὑπεροχήν του τόσον εἰς τὴν ἰδικήν του προσωπικότητα ὅσον καὶ εἰς τὴν δραστηριότητά του κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνην τῶν συμπολιτῶν του, ἀνεξαρτήτως Κόμματος.

Εἰς τὴν Ἡγουμενίτσαν ἐπλειοψήφισεν ὁ Συνδυασμὸς τοῦ κ. Β. Πιτούλη, ἤδη Δημάρχου. Ἔλαβε 62 ψηφοδέλτια πλέον τοῦ ἑτέρου συνδυασμοῦ ἡ «Ἀναγέννησις» μὲ τὴν συμπαράστασιν ἑκατοντάδων βλάχων, οἱ ὁποῖοι κατέφθανον ἐνταῦθα διὰ νὰ ἐνισχύσουν τὸν συνδυασμὸν τοῦ κ. Βασ. Πιτούλη. Ἄνευ αὐτῶν ἡ ἧττα τοῦ κ. Β. Πιτούλη θὰ ἦτο βεβαία. Οἱ ἐπιστρατευθέντες ἑπομένως βλάχοι, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν μονίμως εἰς διάφορα χωρία τῆς Θεσπρωτίας, ἔκριναν περὶ τῆς τύχης τῆς Ἡγουμενίτσης καὶ τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ κ. Βασ. Πιτούλη.

Ὁ ἕτερος συνδυασμὸς ἡ «Ἀναγέννησις» εἰς τὸν ὁποῖον μετεῖχεν ὁ κ. Ἰωσήφ Πιτούλης—οἱ Πιτουλαῖοι ἔπαιξαν τὴν φορὰν αὐτὴν εἰς δύο ταμπλώ—δὲν κατώρθωσε νὰ ἐπιβληθῇ. 1) διότι ὑπῆρχεν ἀνομοιογένεια προσώπων, 2) διότι δὲν κατώρθωσε νὰ προσελκύσῃ ὁ κ. Ἰωσήφ Πιτούλης μεγάλον ἀριθμὸν ψηφοφόρων βλάχων, 3) διότι ἐκ σφαλερῶν ὑπολογισμῶν πρόσωπα προσκείμενα πρὸς τὴν παράταξιν ταύτην, ἤναγκάσθησαν, ἐξ ἀντιδράσεων, νὰ καταφύγουν εἰς τὸν ἕτερον συνδυασμὸν, 4) διότι αἱ ψήφοι τοῦ συνδυασμοῦ Βουνοσπηλιᾶς διεσκορπίσθησαν, 5) διότι πολλοὶ Ἡγουμενιτσιῶτες δὲν εἶχον ἐγγραφῆ εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους, 6) διότι ἡ συμμετοχὴ τοῦ κ. Ἰωσήφ Πιτούλη εἰς τὸν συνδυασμὸν τοῦτον ἐδημιούργησε ψυχολογικὴν κατάστασιν δυσάρεστον διὰ τὸν Συνδυασμόν.

Γενικὴ ἐπεκράτει ἀντίληψις παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ ὅτι ἡ διάστασις μεταξὺ τῶν Πιτουλαίων ἦτο φαινομενικὴ καὶ ἐπρόκειτο περὶ συμπαιγνίας. Ἡ συνεχὴς διαλάλησις ἐκ μέρους τοῦ κ. Ἰωσήφ Πιτούλη ὅτι αὐτὸς ἡγεῖται τοῦ συνδυασμοῦ καὶ αὐτὸς θὰ ἐκλεγῇ δήμαρχος ἐν περιπτώσει ἐπιτυχίας ἐπέτεινε τὴν ἀντίληψιν ταύτην καὶ προεκάλεσε τὴν δυσπιστίαν πρὸς τὸν συνδυασμόν.

Ἡ προσπάθεια τῆς ἐφημερίδος μας νὰ διασκεδάση τὴν ἀντίληψιν ταύτην ἀπέτυχε. Τοὐναντίον προεκάλεσε τὴν διαμαρτυρίαν τῶν Πιτουλαίων. Ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης πολλοὶ ψηφοφόροι διέρρευσαν πρὸς τὸν συνδυασμὸν τοῦ κ. Β. Πιτούλη, τὸν ὁποῖον προετίμων ὡς δήμαρχον, λόγω τοῦ συντηρητικοῦ του χαρακτῆρος. 7) Διότι δὲν ὑπῆρχε συντονισμὸς προσπαθειῶν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ συνδυασμοῦ. Ὁ κάθε ὑποψήφιος ἐκτὸς ὀλίγων ἠσχολεῖτο μὲ τὴν ψηφοθηρίαν ὑπέρ ἑαυτοῦ. Καμμία προσπάθεια ἐνισχύσεως ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι συνεκέντρωνον τὰς περισσοτέρας πιθανότητας νὰ ἐκλεγοῦν. Ἀνοικτὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τοῦ συνδυασμοῦ ἔκαμεν κυρίως ἡ «Πανθεσπρωτικὴ», τῆς ὁποίας ὁ Δ)τὴς ἦτο ὑποψήφιος καὶ τινες ἄλλοι συνυποψήφιοι, ὡς ὁ κ. Χονδρόπουλος κλπ, 8) Διότι ἡ μερὶς τῶν Πιτουλαίων, ἡ προσκειμένη πρὸς τὸν συνδυασμὸν ἡ «Ἀναγέννησις» ἐτήρησε χλιαρὰν στάσιν. Κυρίως ἡ προσπάθεια ἔτεινε νὰ βοηθηθῇ διὰ τῶν ψήφων τῶν ὀπαδῶν τοῦ συνδυασμοῦ τούτου, ἡ ἀνάδειξις ὡς Δημοτικῶν συμβούλων τῶν συνεργαζομένων καὶ ἀλληλοϋποστηριζομένων ἐμφανῶς ἀπὸ τῆς πρωΐας τοῦ Σαββάτου, κ. κ. Ἰωσήφ Πιτούλη, καὶ Μάρκου Ράπτη. Καὶ τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπέτυχον οἱ Πιτουλαῖοι ποντάροντες εἰς τὰς ψήφους ἐκείνων ποὺ θὰ ἐψήφιζον ὁπωσδήποτε τὸν συνδυασμόν, ἀλλὰ εἰς ἄλλους θὰ ἔδιδον τὸν σταυρὸν προτιμήσεως.

Εἰς τὸν λόγον τοῦτον καὶ εἰς τὴν ἐγνωσμένην ἐχθρότητα τῶν Πιτουλαίων, ὀφείλεται ἡ ἀποτυχία τοῦ Δ)τοῦ μας, κατὰ τοῦ ὁποίου ἠσκήθη ἀγρία πολεμική. Διότι ἡ παρουσία τούτου εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἀπαρέσκει πάντοτε εἰς πολλούς. Καὶ 9) Διότι τὰ μέσα τοῦ ἀγῶνος τοῦ συνδυασμοῦ ἡ «Ἀναγέννησις» ἦσαν πενιχρότατα τῶν μέσων τῶν ἀντιπάλων, οἱ ὁποῖοι ἐσκόρπισαν ἀφειδῶς ὑποσχέσεις καὶ εἶχον μείζονα εὐχέρειαν πρὸς ἄγραν ψήφων.

Παρὰ ταῦτα ἡ διαφορὰ τῶν 62 ψήφων, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἐπὶ πλέον ὁ συνδυασμὸς τοῦ κ. Β. Πιτούλη, ἀποδεικνύει ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Ἡγουμενίτσης ἐπόθουν μίαν ἀλλαγὴν εἰς τὴν διοίκησιν τῆς πόλεώς μας.

Ἡ πλάστιγξ ἔκλεινε ὑπὲρ τοῦ κ. Β. Πιτούλη μόνον μὲ τὰς ψήφους ἑκατοντάδων βλάχων, ξένων πρὸς τὴν πόλιν μας, οἱ ὁποῖοι μετεφέρθησαν δι' ἀγοραίων αὐτοκινήτων διὰ νὰ γίνουν οἱ ρυθμισταὶ τοῦ μέλλοντος τῆς πόλεώς μας.

Ἐκ τούτου προκύπτει τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ λαὸς τοῦ Ἡγουμενίτσης ΕΝΙΚΗΣΕ κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 5ης Ἀπριλίου, ἀδιάφορον ἂν ἡ ἀθρόα συμμετοχὴ τῶν ἔξω τῆς πόλεως βλάχων, ἔδωκαν εἰς τοὺς Πιτουλαίους τὴν δύναμιν νὰ διοικήσουν οὗτοι καὶ κατὰ τὴν νέαν τετραετίαν τὸν τόπον.

Ι. Κ. Ο.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝΗ

Η ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΜΑΣ

Ὁ ἐκ Σίδερης κ. Θ. Παπαδόπουλος, διαμένων εἰς Κλίβελαντ Ἀμερικῆς μᾶς ἀπέστειλε τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν:

Ἀγαπητὲ φίλε κ. Ι. Οἰκονομίδη,

Τυχαίως διελθὼν πρὸ ἑβδομάδος ἐκ τῆς παλαιᾶς μου κατοικίας ὁ ἰδιοκτήτης ταύτης μοὶ ἔδωκε δύο τελευταῖα φύλλα τῆς παρ' ὑμῶν ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Πανθεσπρωτικῆς». Καὶ ἐκ τούτου ὑποθέτω ὅτι ἀπὸ μακροῦ χρόνου στέλλετε τὸ φύλλον στὴν παλαιάν μου δ)νσιν χωρὶς νὰ περιέρχωνται εἰς ἐμὲ ἀφοῦ ἀπὸ 2½ ἐτῶν ἔχω ἀλλάξει δ)σιν. Μὲ λυπεῖ αὐτὸ διότι μ' ἐστέρησε τῆς εὐχαριστήσεως νὰ μανθάνω τὰ τοπικὰ νέα καὶ διότι πιθανὸν νὰ ἐκλάβετε τὴν καθυστέρησιν τῆς ἀποστολῆς τῆς συνδρομῆς μου ὡς ἀπὸ σκοποῦ γενομένην. Διὰ τὴν ἀνωμαλίαν αὐτὴν πιστεύσατέ με ὅτι λυποῦμαι βαθύτατα καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ μὴ ἐκλάβετε τὴν σιωπήν ὡς ἀμέλειαν καὶ ἀδιαφορίαν. Διότι εἰς τὴν μνήμην μου παραμένει ἀκόμη ζωηρὰ ἡ ἀνάμνησις μιᾶς δυσχεροῦς ἡμέρας τοῦ Δεκέμβρη 1947, ὅταν καὶ ἐγὼ μὲ ἄλλας ἑκατοντάδας συμπατριωτῶν μας, ἐκ φόβου τῶν «κατσαπλιάδων» ἠναγκάσθημεν νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὰ σπίτια μας καὶ τὰ ὑπάρχοντά μας, ζητοῦντες καταφύγιον εἰς τὴν πόλιν σας ἢ Κέρκυραν, εὑρισκόμεθα στὴν τότε Βρυσέλλαν καὶ ὑπὸ ραγδαίαν βροχὴν ἀνεμέναμε νὰ διαπεραιωθῶμεν εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην τοῦ Καλαμᾶ χωρὶς νὰ τὸ κατορθώνωμεν, διότι ἡ περίφημος «Λούντρα» κατὰ διαταγὴν τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν εὑρίσκετο εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην, ἐνεφανίσθητε σεῖς, προερχόμενος ἐκΦιλιατῶν, ὡς ὁ ἀπὸμηχανῆς θεὸς καὶ σωτήρας μας τὴν ὥραν τῆς ἀπογνώσεώς μας καὶ διὰ τῶν ἐνεργειῶν σας κατωρθώσατε νὰ ἀρθοῦν αἱ διαταγαὶ νὰ ἐπιτραπῇ ἡ διαπεραίωσίς μας ἐπὶ τοῦ Καλαμᾶ καὶ διὰ φορτηγῶν αὐτοκινήτων ἐφθάσαμεν εἰς Ἡγουμενίτσαν, νύκτα, ὅπου ἐπίσης, χάρις εἰς σᾶς, προχείρως ἐστεγάσθημεν τὴν τραγικὴν ἐκείνην νύχτα ὅλοι μας καὶ ἰδιαιτέρως τὰ γυναικόπαιδα, ποὺ ἐτουρτούριζον ἀπὸ τὸ κρῦο καὶ ἔτρεμον ἀπὸ τὴν ἀπελπισίαν, ἐνῷ ἀρκετοὶ ἀπὸ τοὺς παρουσιαζομένους σήμερον ὡς ὑπερπατριῶται ἀδιαφοροῦσαν.

Ὁ ἐνταῦθα διαμένων συμπατριώτης μας κ. Κ. Τζοβάρας εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μοῦ δώσῃ τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας, εἰς τὸ ὁποῖον εἶδον νὰ μὲ συλλυπεῖσθε διὰ τὸν θάνατον τῆς προσφιλοῦς μου ἀδελφῆς Χαρικλείας Ἀντ. Καραμπίνα. Σᾶς εὐχαριστῶ θερμότατα.

Ἐσωκλείστως λαμβάνετε ἐπ' ὀνόματί σας Τραπεζικὴν ἐπιταγὴν ἐκ δολ. 20 μέρος συνδρομῶν παραπελθόντων ἐτῶν μὲ τὴν θερμὴν παράκλησιν ὅπως μὲ πληροφορήσητε ἀπὸ πότε μ ἄς στέλνετε τὴν ἐφημερίδα διὰ νὰ σᾶς ἐμβάσω καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἀδιάφορον ἐὰν δὲν ἔλαβον τὰ φύλλα, λόγω τῆς ἐσφαλμένης διευθύνσεώς των.

Ἡ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἐνίσχυσις ὑμῶν παρὰ πάντων τῶν ξενητεμένων καὶ μὴ συμπατριωτῶν, ἀποτελεῖ καθῆκον τιμῆς καὶ ὑποχρέωσιν ἀναγνωρίσεως τῶν κόπων καὶ ἀγώνων ποὺ καταβάλλετε γιὰ τὸν τόπον μας καὶ ὅταν ἀκόμη κινδυνεύει ἡ ζωή σας, ὅπως τότε μὲ τὸν συμμοριτοπόλεμον, ὅπως παραπάνω γράφω.

Ἐπὶ τούτοις διατελῶ μεθ' ὑποβλήψεως

Θ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Σημ. «Πανθεσπρωτικῆς». Εὐχαριστοῦμεν θερμότατα τὸν φίλον κ. Παπαδόπουλον, τόσον διὰ τὴν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν συμπαράστασίν του εἰς τὸν σημερινὸν ἀγῶνα μας ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν κόπων καὶ θυσιῶν μας κατὰ τὴν τραγικὴν περίοδον τοῦ συμμοριτοπολέμου, ὅταν σκληρῶς ἐδοκιμάσθη ἡ ἐπαρχία Φιλιατῶν.

Ἂς διαβάσῃ τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν ὁ κ. Νταῆς καὶ κάθε ἄλλος ὄψιμος ὑπερπατριώτης σημερινὸς, διὰ νὰ σχηματίσῃ ἀντίληψιν περὶ τοῦ πῶς ἡμεῖς ἔχομεν ἀποσπάσῃ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν συμπατριωτῶν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τ' ἀποτελέσματα τῶν Δημοτικῶν ἐκλογῶν ἐν Θεσπρωτίᾳ θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον.

Η ΥΔΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΙΟΥ

Ἄρθρον τοῦ τ. Γερουσιαστοῦ κ. ΠΕΤΡΟΥ ΜΠΕΜΠΗ

Ἕνα ἀπὸ τὰ τελείως ἄνυδρα χωριὰ μας εἶναι ἡ συμπαθεστάτη Κοινότης Φοινικίου. Τὸ Φοινίκι, κείμενον εἰς τὰς ὑπωρίας τοῦ Φαρμοκοβουνίου, κατέναντι τῆς πόλεως τῶν Φιλιατῶν καὶ ἀπέχον αὐτῆς περὶ τὰ τρία τέταρτα τῆς ὥρας πεζῇ, πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς προάστειον τῆς πόλεως τῶν Φιλιατῶν, τὸ ὁποῖον προβάλλει ἀμφιθεατρικῶς κατέναντι τοῦ Νοσοκομείου, ἀντικατοπτρίζον μὲ τὴν γραφικότητά του τὴν γραφικότητα ἐπίσης τοῦ πευκοφύτου λόφου τοῦ Νοσοκομείου Φιλιατῶν καὶ τοῦ ἀληθινὰ Βυζαντινοῦ Ἀρχιτεκτονικοῦ κομψοτεχνήματος Νοσοκομειακοῦ Παρεκκλησίου τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ «Ἠπειρώτου». Λέγω δὲ τοῦ «Ἠπειρώτου» καὶ ὄχι τοῦ «Αἰτωλοῦ» διότι οἱ γονεῖς τοῦ τοπικοῦ μας Ἁγίου καὶ προστάτου τοῦ Νοσοκομείου καὶ πολιούχου Φιλιατῶν κατήγοντο ἀπὸ τὸ «Μονοδένδρι» Ζαγορίου, καταφυγόντες εἰς τὴν Αἰτωλοακαρνανίαν συνεπείᾳ τῶν ἀνθελληνικῶν καὶ Ἀντιχριστιανικῶν διωγμῶν ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ Μουσουλμάνων Ἀλβανῶν ἐκείνης τῆς ἐποχῆς.

Τὸ γραφικὸν Φοινίκι, τὸ ὁποῖον ὁ Φιλέλλην Ἄγγλος Πολιτικὸς Γλάδστων ὅταν ἐπεσκέφθη τοὺς Φλιάτες καὶ τὸ ἀγνάντεψεν ἀπὸ τὶς «Κονγκέλλες» τὸ προσωμοίωσε πρὸς «κλουβάκι» θελκτικῶν καναρινιῶν, ἔχει ὅλα τὰ φυσικὰ χαρίσματα ἑνὸς Ἠπειρωτικοῦ τοπίου ἐξαιρετικῆς εὐμορφιᾶς. Τὸ βασανίζει ὅμως, δυστυχῶς καὶ μία βαρυτάτη μορφῆς, ἔλλειψις διὰ τὴν ζωὴν τοῦ χωριοῦ, ἡ παντελὴς ἔλλειξις νεροῦ. Ἔτσι τὸ ὡραῖον καὶ συμπαθέστατον αὐτὸ χωριὸ τῆς ἐπαρχίας Φιλιατῶν ὑδρεύεται «ἐκ τῶν ἐγκάτων» —κατὰ τὴν σαρκαστικὴν ἔκφρασιν τοῦ παλαιοῦ φίλου μου καὶ Σατυρικοῦ μας ποιητοῦ κ. Γεωργίου Βουγίδη—ἀπὸ τὰ βάθη ἑνὸς πηγαδιοῦ κειμένου κάτωθεν τοῦ παλαιοῦ βατοῦ δρόμου Ἰωαννίνων - Φιλιατῶν καὶ εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ χωριοῦ τοὐλάχιστον ἡμισείας ὥρας ἢ ὁλοκλήρου ὥρας μετ' ἐπιστροφῆς.

Καὶ αἱ συμπαθέσταται, κομψότατα μὲ τὰς εἰδικὰς τοπικὰς ἀμφιέσεις των καὶ λεπτόφωνοι Φοινικιώτισσαι, ἀναγκάζονται νὰ μεταφέρουν τὸ πόσιμον καὶ διὰ κοινὴν χρῆσιν νερὸν των ἐπὶ τῶν ὤμων των διὰ τοῦ συστήματος τῶν «ζαλωμένων βαρελλῶν» μὲ ὅλα τὰ θλιβερὰ ἐπακόλουθα διὰ τὴν φύσει ὡραίαν εὐθυτενῆ καὶ φυλετικὴν κορμοστασιὰν των καὶ τὴν ὑγείαν καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ζωήν. των.

Παρηκολούθησα τὸ μαρτύριον τῶν Φοινικιωτισσῶν καὶ γενικώτερον ὅλων τῶν γυναικῶν τοῦ τόπου μας τῶν ὁποίων τὰ χωριὰ στεροῦνται πηγῶν καὶ πηγαδιῶν ἐντὸς τῆς περιοχῆς των, κατὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ ἀπαραιτήτου διὰ τὴν ζωὴν των νεροῦ. Καὶ ἀτυχῶς τὸ ὑψόμετρον τοῦ Φοινικιοῦ, ὡς πρὸς τὸ θέμα αὐτὸ εἶναι σχεδὸν κάθετον καὶ ἀνάλογος ἡ ἀγωνία καὶ τὸ ἄγχος τῶν ζαλωμένων μὲ τὶς γεμάτες βαρέλλες γυναικῶν εἰς τὸν ἀτέρμονα αὐτὸν ἀνήφορον τῆς ὑδροφόρου ἐπιστροφῆς εἰς τὸ χωριό των.

Κατόπιν ὅλων αὐτῶν εὑρίσκω ἀπολύτως δικαιολογημένον τὸ αἴτημα τῆς Κοινότητος Φοινικίου νὰ τῆς χορηγηθῇ ἀπὸ μέρους τοῦ Δήμου Φιλιατῶν ὀλίγη ποσότης νεροῦ ἐκ τῆς πηγῆς Ὁσίου Νείλου, ἐφ' ὅσον διάστημα θὰ ἐξακολουθῇ ἡ ἔλλειξις νεροῦ δι' αὐτήν. Διότι πιστεύω ἀκραδάντως, ὅτι, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν πρυτανεύουν ἡ πυρηνικὴ ἐνέργεια, τὰ διαστημόπλοια, ἡ κατάκτησις τῆς Σελήνης καὶ ἡ μεταβολὴ τοῦ θαλασσίου ὕδατος εἰς πόσιμον δὲν θὰ ὑπάρχουν ἐπὶ τοῦ πλανήτου μας ἄνυδρα χωρία καὶ οἱ Φιλιάταις καὶ ὅλα τὰ χωριὰ μας, ὅσα στεροῦνται τώρα ὑδροφόρων στρωμάτων, θὰ κολυμποῦν εἰς τὸ νερό. Διότι ἔχομεν ὀλίγα μόνον χιλιόμετρα μακρὰν τὸν ὁρμητικὸν Καλαμᾶν, τοῦ ὁποίου τὸ νερὸ θὰ μεταφερθῇ πρὸς τὰ ὕψη ἀντικανονικῶς ὅπως ἀνέβηκε καὶ τὸ νερὸ τῆς «Γράββας» μὲ τὰς φροντίδας τῶν πιστευόντων εἰς τὰ ὑπερφυσικὰ δυσεπίτευκτα Φιλιαταίων, ἐπισήμων ἢ ἁπλῶν ἰδιωτῶν.

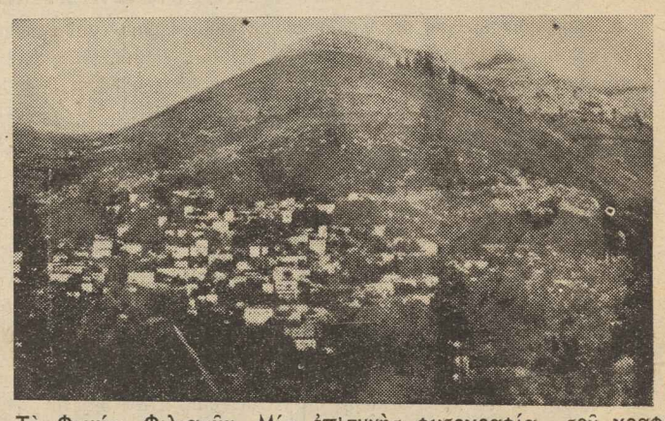

Τὸ Φοινίκι Φιλιατῶν. Μία ἐπιτυχὴς φωτογραφία τοῦ γραφικοῦ αὐτοῦ χωριοῦ τῆς Θεσπρωτίας.

Ὡς πολίτης Φιλιαταῖος, ἀλλὰ καὶ ὡς ἁπλοῦς ἄνθρωπος ψηφίζω ὑπέρ τῆς ἀμέσου χορηγήσεως νεροῦ πρὸς τοὺς Φοινικιώτας καὶ εὐελπιστῶ πώς ἡ Δημοτική μας Ἀρχὴ, οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ σύνθεσίς της, θὰ ἐγκολπωσθῇ τὴν ταπεινὴν μου αὐτὴν πρότασιν.

Οἱ Φιλιάτες, ἄλλωστε, χωρὶς τὴν συμπάθειαν, τὴν ἀγάπην, τὴν φιλικὴν ἐπικοινωνίαν καὶ τὴν ἀλληλεγγύην τῶν χωριῶν μας, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν ἐνδοχώραν τῆς ἐπαρχιακῆς μας πρωτευούσης δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ εὐημερίσουν καὶ νὰ προαχθοῦν εἰς τὸ ὕψος εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκονται σήμερον μὲ τὴν πρὸς ὅλους τοὺς ὁρίζοντας συγκοινωνίαν των καὶ μὲ τὰ δημόσια καὶ τοπικὰ Ἱδρύματά των, Στρατῶνας, Δημοσίας Ὑπηρεσίας, σχολεῖα, Οἰκοτροφεῖα, Νοσοκομεῖα, Ἐκκλησίας, Φιλαρμονικὰς, ποικίλους Συλλόγους κλπ.

Ὅλα δὲ αὐτὰ σχεδὸν συντηροῦνται, βέβαια, ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀλλὰ ὑποβοηθοῦνται καὶ ὑπὸ τῶν πέραν καὶ ἐντεῦθεν τοῦ Ἀτλαντικοῦ προσφιλῶν ξενητευμένων μας, οἵτινες κατὰ σημαντικὴν πλειοψηφίαν ἀπορρέουν ἀπὸ τὸν Γαλαξίαν τῶν ὡραίων χωριῶν τῆς ἐπαρχίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων προβάλλει καὶ ὁ λαμπρὸς ἀστερισμὸς τοῦ γραφικοῦ Φοινικίου.

ΠΕΤΡΟΣ Δ. ΜΠΕΜΠΗΣ

Σημείωσις «Πανθεσπρωτικῆς» Ἐλάβομεν ταὐτοχρόνως τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον τοῦ κ. Μπέμπη μετὰ ἑτέρας ἀπαντήσεως τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀδελφότητος Φοινικιωτῶν πρὸς κ. Βουγίδην ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ὑδρεύσεως τοῦ Φοινικίου. Τιμῆς ἕνεκεν πρὸς τὸν πρεσβύτην καὶ ἐκλεκτὸν συμπατριώτην κ. Π. Μπέμπην, προετάξαμεν τὸ ἄρθρον τούτου. Εἰς τὸ ἑπόμενον θὰ δημοσιευθῇ καὶ τὸ κείμενον τῆς Ἀδελφότητος Φοινικιωτῶν.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΑΔΙΚΙΑ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΟΡΦΑΝΩΝ

Δύο μικρῶν ὀρφανῶν, τῶν ὁποίων ὁ πατὴρ ἐφονεύθη παρὰ τῶν Τουρκοτσάμηδων κατὰ τὴν Κατοχήν, ἀπηλλοτριώθη ἕνα σημαντικὸν μέρος τοῦ κτήματος των διὰ τουριστικοὺς σκοπούς, ἐκεῖ ὅπου οἰκοδομεῖται τὸ τουριστικὸν ξενοδοχεῖον Ἡγουμενίτσης.

Φυσικά, ἀφοῦ προεκρίθη ὡς χρήσιμον διὰ τουριστικὰς ἀνάγκας καλῶς ἀπηλλοτριώθη, ἐφ' ὅσον ἀλλαχοῦ δὲν ὑπῆρχε χῶρος κατάλληλος διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ τουριστικοῦ ξενοδοχείου.

Ἡ ἀπαλλοτριωθεῖσα ὅμως ἔκτασις, λόγω τῆς τοποθεσίας της δὲν ἀποτελεῖ ἀγροτικὸν κτῆμα. Εἶναι οἰκόπεδον μεγάλης ἀξίας. Δι' αὐτὸ ὁ κηδεμὼν τῶν ὀρφανῶν ἐζήτησε διὰ λογ)σμὸν των νὰ παραχωρηθῇ ἀνάλογος ἔκτασις ἐν τῷ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως ἢ πλησίον τούτου ἀπὸ τὴν ἐγκαταλελειμμένη Μουσουλμανικὴν περιοχίαν.

Ὡς ἐπληροφορήθημεν δὲν ἐγένετο δεκτὴ ἡ αἴτησίς του. Ἀντιθέτως ἐπικρατεῖ σκέψις νὰ ἀποζημιωθοῦν τὰ ὀρφανὰ μὲ 15 δρχ. τὸ μέτρον, ἐνῷ τὰ παραπλεύρως κτήματα διατιμῶνται εἰς τὸ δεκαπλάσιον.

Μία τέτοια ἀπόφασις θὰ εἶναι καθ' ὁλοκληρίαν ἄδικος, διότι ἰσοδυναμεῖ πρὸς δήμευσιν.

Πληροφορούμεθα ἐξ ἄλλου ὅτι ἐζητήθη παρὰ τοῦ κηδεμόνος τῶν ὀρφανῶν, ἀντὶ ἀποζημιώσεως, νὰ παραχωρηθῇ ἕνα οἰκόπεδον Μουσουλμανικὸν, ἔναντι τοῦ Πανδοχείου κ. Διαμάντη. Λογικὴ καὶ δίκαια ἡ ἀξίωσις. Ἐμάθομεν ὅμως ὅτι ἔλαβε τὴν ἀπάντησιν ὅτι ἡ παραχώρησις τοῦ οἰκοπέδου τούτου δὲν εἶναι ἐφικτὴ διότι ΚΑΤΕΧΕΤΑΙ ὑπὸ ἄλλου!!!

Ὥστε τὸ Κράτος ἀπαλλοτριώνει τὴν ἰδιόκτητον κληρονομικὴν περιουσίαν καὶ προστατεύει ἐκεῖνον ποὺ ΠΑΡΑΝΟΜΩΣ κατέχει ΞΕΝΗΝ περιουσίαν; Εἶναι λογικὴ αὐτή; Εἶναι δίκαιον νὰ προστατεύεται ἡ αὐθαιρεσία; Δὲν θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν εἰς τὴν ἀκρίβειαν τῆς πληροφορίας μας. Ὁπωσδήποτε ὅμως θεωροῦμεν καθῆκον νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων, διὰ νὰ φροντίσουν νὰ προστατεύσουν τ' ἀδικούμενα ὀρφανά.

ΟΧΙ ΔΥΟ ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΔΥΟ ΣΤΑΘΜΑ

Πληροφορούμεθα ὅτι ἐμηνύθη ἐπὶ ἐξυβρίσει τῆς Ἀρχῆς ὁ 18ετὴς Ἰωάννης Σπ. Τσουτσουμπῆς, διότι ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ὀδύνης γιὰ τὸν χαμὸ τοῦ ἀδελφοῦ του, παρασυρθέντος ὑπὸ τοὺς τροχοὺς αὐτοκινήτου καὶ φονευθέντος εἰς τὴν κεντρικωτέραν ὁδὸν τῆς πόλεώς μας, ἐξεφράσθη ὑβριστικῶς κατὰ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος.

Ἐὰν ὄντως παρέβη τὸν Νόμον ὁ νεαρὸς Τσουτσουμπῆς ὀρθῶς ἐμηνύθη. Ἡ Δικαιοσύνη θὰ κρίνῃ τὴν πρᾶξιν του. Ἡ Κοινωνία ὅμως διερωτᾶται πῶς ἡ Ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ ἐζήτησε τὴν ἐπιβολὴν κυρώσεων, διὰ τὴν προστασίαν τῆς τιμῆς της, εἰς μίαν περίπτωσιν τόσον τραγικὴν, ὅπως ἦτο ἐκείνη τῆς παραμονῆς τῆς ἐθνικῆς μας ἑορτῆς καὶ τόσον ἐξαιρετικὴ, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐκλείπει τελείως ἡ πρόθεσις καὶ δὲν προέβη εἰς τὰ

ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΑΙ

Δὲν δυσκολευόμεθα νὰ σᾶς εἴπωμεν ὅτι ἡ «Πανθεσπρωτικὴ» διέρχεται οἰκονομικὴν κρίσιν καὶ κινδυνεύει νὰ διακόψῃ τὴν ἔκδοσίν της. Ἡ μὴ διακοπὴ ἐξαρτᾶται ἀπὸ σᾶς. Στεῖλτε τὴν συνδρομήν ποὺ ὀφείλετε. Ἔτσι θὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ συνέχισις τῆς ἐκδόσεως. Ἡ ἀμέλειά σας, διὰ τὴν ἀποστολὴ τῶν ὀφειλομένων θὰ μᾶς ἀναγκάσῃ νὰ σιγήσωμεν. Καὶ ἡ ζημία θὰ εἶναι περισσότερον δική σας παρὰ δική μας. Ἡ «Πανθεσπρωτικὴ» δὲν ἀποτελεῖ ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν. Εἶναι ὄργανον τοῦ λαοῦ. Ἀλλ' ὁ λαὸς ὀφείλει νὰ ἐννοήσῃ ὅτι πρέπει νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἐφημερίδα αὐτὴ γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ συνεχίσῃ τοὺς ἀγῶνας της. Ἡ ὑποχρέωσις τῆς καταβολῆς τῶν ὀφειλομένων συνδρομῶν ἀποτελεῖ καθῆκον τιμῆς διὰ πάντα ἀνεξαρτήτως παραλήπτην τῆς ἐφημερίδος μας, ἡ ὁποία ὡς κατ' ἐπανάληψιν ἐδηλώσαμεν, εἰς οὐδένα ἀποστέλλεται δωρεὰν ἢ τιμῆς ἕνεκεν. Ἐν τέλει ἡ ἀνάγκη μᾶς ἀναγκάζει νὰ σᾶς εἴπωμεν: Μὴ μᾶς ἀναγκάζετε νὰ λάβωμεν μέτρα ποὺ δὲν εἶναι εὐχάριστα εἰς ἡμᾶς, διὰ νὰ σᾶς ἀναγκάσωμεν νὰ πληρώσετε τὰ ὀφειλόμενα. Πρέπει ὁ καθένας νὰ ἐνοοήσῃ μόνος του τὰς ὑποχρεώσεις

Η «ΠΑΝΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ»

κύρους τῆς Ἀρχῆς;

Διερωτᾶται ἀκόμη ἡ κοινωνία: Διατὶ ὁ νεαρὸς Τσουτσουμπῆς ἐξεφράσθη ἀνευλαβῶς κατὰ τῆς Ἀρχῆς; Μήπως διότι αὕτη παρέλειψε νὰ κάμῃ τὸ καθῆκον της; Κάτι τέτοιο συμβαίνει. Διότι ὁλόκληρος ἡ Κοινωνία γνωίζει ὅτι τὴν ἄλλην ἡμέραν, καθ' ἣν ἐφονεύθη ὁ νεαρὸς Χρ. Τσουτσουμπῆς, ἐν μέσῃ ὁδῷ, δὲν ὑπῆρχε κανεὶς τροχονόμος διὰ νὰ ρυθμίσῃ τὴν κίνησιν τῶν αὐτοκινήτων καὶ προλάβῃ τὸ δυστύχημα Καὶ ὅταν τοῦτο συνέβη καὶ ὁ ὁδηγὸς τοῦ αὐτοκινήτου ἐκινδύνευσε νὰ λυντσαρισθῇ ἀπὸ τὸ πλῆθος καὶ ἐμαχαιρώνετο ἀπὸ τὸν ἐκμανέντα πατέρα τοῦ θύματος, κανὲν ἀστυνομικὸν ὄργανον δὲν παρουσιάσθη ἐγκαίρως διὰ νὰ σώσῃ τὸ δεύτερον θῦμα.

Ἐνεφανίσθησαν κατόπιν ἐορτῆς. Καὶ ἐρωτᾶ ἡ Κοινωνία: Ἠσκήθη καὶ κατὰ τῆς Ἀρχῆς ποινικὴ δίωξις διὰ τὰς παραλείψεις αὐτῆς, ὥστε νὰ ἐπιβληθοῦν κυρώσεις καὶ κατ' ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι, τὴν ὥραν τοῦ κινδύνου, ἀπουσίασαν ἀπὸ τὸ καθῆκον; Εἰς τὸ ἐρώτημα αὐτὸ ἡ κοινὴ γνώμη περιμένει ἀπάντησιν. Ἢ μήπως πρόκειται νὰ συγκαλυφθῇ καὶ ἡ εὐθύνη τούτων, ὅπως φαίνεται συγκαλυφθεῖσα καὶ ἡ τοιαύτη τοῦ Μοιράρχου, Δ)τοῦ τῆς Ὑπ)σεως Χωρ)κῆς Ἡγουμενίτσης, ὁ ὁποῖος πίνων μπύρες, μὲ παρέα ἕνα κρεοπώλην, ἐξύβρισε τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως ἀείμνηστον στρατηγὸν Ζέρβαν;

Οἱ Νόμοι τῆς Πολιτείας δὲν ἐφαρμόζονται μονοπλεύρως. Νὰ λειτουργοῦν ὅταν θίγεται ἡ Ἀρχή, ἀλλὰ καὶ ὅταν ἡ Ἀρχὴ παραλείπει τὸ καθῆκον ἐξ ἴσου νὰ λειτουργοῦν, ἐφ' ὅσον θίγεται τὸ ἔννομον συμφέρον.

Νὰ λογοδοτήσῃ ὁ νεαρὸς Τσουτσουμπῆς, ἀλλὰ καὶ ὁ Μοίραρχος καὶ ὁ Ὑπομοίραρχος καὶ ὁ χωροφύλαξ καὶ ὁ Σπ. Παππᾶς καὶ οἱοσδήποτε ἄλλος ποὺ παραβαίνει τοὺς Νόμους.

Δύο μέτρα καὶ δύο σταθμὰ δὲν ἐπιτρέπονται εἰς εὐνομουμένας Πολιτείας.

ΚΑΚΟΗΘΗΣ ΠΡΑΞΙΣ

Ἕνας πτωχὸς ἐργάτης, ὁ Μάρκος Κομίνης ἐκ Καστρίου, ἐθνικόφρων ἀπὸ τοὺς «βαρειοὺς» καὶ φίλος τοῦ βουλευτοῦ κ. Ἀθανασίου, ἐργαζόμενος εἰς τὸ ἀνεγειρόμενον Τουριστικὸν Ξενοδοχεῖον Ἡγουμενίτσης, εἰδοποιήθη τὴν ἑπομένην τῶν ἐκλογῶν, ἀπὸ τὸν ἀρχιμάστορά του Μ. Καζαντίδην ὅτι ἀπολύεται τῆς ἐργασίας...ἐντολῇ τοῦ Διοικητοῦ Χωρ)κῆς.

Μᾶς κατήγγειλεν ὁ ἐργάτης τ' ἀνωτέρω καὶ καθηκόντως ἠρευνήσαμεν τὴν ὑπόθεσιν.. Ἐκ τῶν συλλεγεισῶν πληροφοριῶν καὶ τῆς ἐπαφῆς μετὰ τοῦ Διοικητοῦ Χωρ)κῆς κ. Πνευματικοῦ, διεπιστώσαμεν ὅτι ὁ κ. Πνευματικὸς ἦτο τελείως ξένος πρὸς τὴν κακοήθη καὶ σκανδαλώδη πρᾶξιν τῆς ἀπολύσεως, ἄνευ αἰτίας τινὸς τοῦ ἐργάτου, πρᾶγμα ἐκ τῶν προτέρων βέβαιον.

Ἐκ τῆς ἐρεύνης προέκυψεν ὅτι ἄλλος ἀστυνομικός φέρεται ἀναμεμιγμένος εἰς τὴν βρωμερὰν αὐτὴν ὑπόθεσιν, καθ' ὅσον ὁ ἀρχιεργάτης ὡμολόγησεν ἐπὶ παρουσίᾳ πολλῶν ὅτι ἀπέλυσε τὸν ἐργάτην «διότι εἶχε δοσοληψίες μέ τὴν Ἀσφάλεια!» Δηλαδὴ ὅτι ἦτο κομμουνιστής! Ποῖος ἔκαμε τὴν σκευωρίαν κατὰ τοῦ ἀτυχοῦς ἐργάτου δὲν εἶναι ἄγνωστον. Ἄγνωστος εἶναι ὁ ἀστυνομικός, ὁ ὁποῖος καταχρώμενος τῆς θέσεώς του καὶ ἐξευτελίζων τὸ ἀξίωμά του ἐδέχθη νὰ γίνῃ ὄργανον εἰς μίαν κακοήθη πρᾶξιν. Καὶ πρέπει νὰ λογοδοτήσῃ δι' αὐτό, διότι καὶ ἡ πρᾶξις του εἶναι ἀποτροπαία καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ προστατεύουν τοὺς ἐργαζομένους, ἐφ' ὅσον δροῦν διὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ Κομμουνισμοῦ καὶ ὄχι νὰ στερήσουν τούτους τῆς ἐργασίας των εἴτε κουμμουνισταί, εἴτε ἐθνικόφρονες εἶναι.

Παραλλήλως ὅμως ὀφείλει ἡ Δικαιοσύνη νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ θέματος διὰ τὴν ἐπιβολὴν αὐστηρῶν κυρώσεων κατὰ τῶν δημιουργῶν τῆς σκευωρίας εἰς βάρος τοῦ ἀθώου ἐργάτου, ἐλατήρια τῆς ὁποίας ἦτο ἡ προσωπικὴ ἐκδίκησις.

Τῇ ἐπεμβάσει τοῦ Δ)τοῦ μας ὁ Δ)τὴς τῆς Χωρ)κῆς κ. Πνευματικὸς διέταξε τὸν κ. Δ)τὴν τοῦ ἐνταῦθα Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, ὅπως προβῇ εἰς ἀνακρίσεις, συνέστησε δὲ τὴν ἐκ νέου πρόσληψιν τοῦ ἐργάτου εἰς τὴν ἐργασίαν.

Πέραν ὅμως τῶν παρὰ τοῦ κ. Διοικητοῦ Χωρ)κῆς ληφθέντων μέτρων, ὀφείλει καὶ ὁ ἀδικηθεὶς ἐργάτης νὰ ζητήσῃ τὴν παρέμβασιν τῆς Δικαιοσύνης πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς τιμῆς του, ἐφ' ὅσον συκοφαντικῶς ἐχαρακτηρίσθη ὡς ὕποπτος κουμμουνιστής.

Ο... ΔΙΓΕΝΗΣ ΚΑΣΤΡΙΟΥ!

Στὸ Καστρὶ ὁ συνδυασμὸς ἑνὸς ἁπλοῦ βοσκοῦ, ὁ ὁποῖος ἡγεῖτο τοῦ συναγερμοῦ τῶν κατοίκων διὰ τὴν ἀλλαγὴν τῶν διοικούντων τὴν Κοινότητα προσώπων κατήγαγε περιφανῆ νίκην.

Οἱ Καστριῶτες μὲ τὴν ψῆφον των ἀπέδειξαν ὅτι δὲν εἶναι ραγιάδες. Τὸ ὄνομα τοῦ φτωχοῦ βοσκοῦ ἔγινε ἀμέσως εὐρύτατα γνωστόν. Καὶ τοῦ ἐδόθη τὸ ὄνομα «ὁ Δ.γενῆς τοῦ Καστρίου» παρ' ἑνὸς ἐπιστήμονος τῆς Ἡγουμενίτσης, ὅπου προεκάλεσεν ἔκπληξιν ἡ ἐπιτυχία τούτου τῶν ἰσαξίων συνεργατῶν του.

Ἤδη οἱ ἀντίπαλοί των καταβάλλουν προσπαθείας διὰ τὴν διάσπασιν τῆς ἑνότητος τῶν ἐκλεγέντων. Ἀλλὰ ματαιοπονοῦν. Οἱ νέοι τῶν φτωχοτέρων τάξεων εἶναι μπεσαλῆδες. Δὲν μοιάζουν μ' ἐκείνους ποὺ παραβαίνουν τὸν λόγον τῆς τιμῆς των καὶ προδίδουν τοὺς συνεργάτας των.

Οἱ ἐκλεγέντες ἐν πλήρει συμπνοίᾳ, ὁμονοίᾳ καὶ ἀγάπῃ, θὰ συνεργασθοῦν τίμια καὶ εἰλικρινὰ μεταξύ των γιὰ τὸ καλὸ τοῦ χωρίου των.Γιατὶ αὐτὴ τὴν ἐντολὴν ἔλαβον ἀπὸ τοὺς ψηφοφόρους των. Καὶ θὰ συμορφωθοῦν ἀπόλυτα μὲ τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ, ποὺ τοὺς προέκρινε ὡς καταλληλοτέρους γιὰ νὰ φέρουν τὴν ἀλλαγὴ στὸ χωριό.

Ο κ. ΜΙΛΤ. ΓΟΓΟΛΟΣ

Ὁ κ. Μιλτ. Γόγολος, κτηνοτρόφος Σαρακατσᾶνος, διαμένων εἰς τὸν Συνοικισμὸν Λάκκας Ἡγουμενίτσης, μετεῖχε τοῦ Συνδυασμοῦ Ἡγουμενίτσης ἡ «Ἀναγέννησις» ὡς ὑποψήφιος Δημοτικὸς σύμβουλος, συνεργαζόμενος μὲ τὸν κ. Ἰωσήφ Πιτούλην, δι' ἀλληλοϋποστηρίξεως.

Ἔδωκε «μονοκοῦκι» εἰς τὸν συνδυασμόν μας 52 ψηφοδέλτια. Ἔλαβεν ὁ ἴδιος 52 σταυρούς—ὅσα τὰ ψηφοδέλτια τῶν Σαρακατσαναίων ψηφοφόρων— ἔδωκε τοῦ κ. Ἰωσήφ Πιτούλη 35 σταυροὺς χωρὶς νὰ πάρῃ οὔτε ἕνα σταυρὸν ἀπ' αὐτόν.

Ἐπὶ πλέον ἔδωκε καὶ εἰς ἄλλους συνηποψηφίους περὶ τοὺς 15 σταυροὺς προτιμήσεως.

Ἡ πρᾶξις του ἀποδεικνύει καὶ πολιτικὴν ὡριμότητα καὶ ἀλληλεγγύην καὶ συνέπειαν εἰς τὰς πράξεις καὶ τὰ ἔργα του.

Ὑπῆρξεν ἴσως ὁ μόνος ὑποψήφιος ὁ ὁποῖος σημαντικῶς ἐνίσχυσε τὸν Συνδυασμὸν διὰ 52 ψήφων συμπαγῶς ἰδικῶν του. Καὶ ὅμως ἀπέτυχε. Τὸ σφάλμα ὅμως εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου ἰδικόν του. Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ συνδυασμοῦ μας τοῦ ἀξίζει κάθε ἔπαινος. Διότι ἦ το σημαντικὴ ἡ βοήθεια ποὺ ἔδωκε στὸν συνδυασμόν μας.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Ἐλευθέριος Ἀν. Παπαβασιλείου ἐκ Καστρίου, ἐτῶν 23 στρατιώτης τῆς Ἀεροπορίας

Σκληρὰ ἡ μοῖρα τῶν χωριῶν μας Καστρίου καὶ Ἁγίου Βλασίου. Μέσα σὲ 8 χρόνια ἔχασε 4 παλληκάρια. Καὶ ὅλα θύματα τῶν τροχῶν. Πρῶτα ὁ ΚΩΣΤΑΣ Ε. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ὕστερα ὁ ΘΩΜΑΣ ΣΠ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, στρατιῶτες καὶ οἱ δύο, ὑπηρετοῦντες τὴν Πατρίδα, ἔπεσαν θύματα ἀνατροπῆς αὐτοκινήτων. Τρίτος ὁ 27ης Θεόδ. Παπανίκας, ὑπάλληλος τῆς Μηχανοκαλλιεργείας ἔπεσε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός του ἀπὸ ἀνατροπὴ τοῦ ἑλκυστῆρος ποὺ ὁδηγοῦσε. Καὶ τώρα τὸ καινούργιο θῦμα, ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΝΑΣΤ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ὑπηρετῶν ὡς στρατιώτης τῆς Ἀεροπορίας, στὰς Ἀθήνας, παρεσύρθη καὶ οὗτος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος πρὸς τὴν Πατρίδα, ἀπὸ αὐτοκινήτου καὶ ἐτραυματίσθη θανάσιμα στὴν κεφαλή.

Ἕνα τηλ)μα ἔφθασε τὸ βράδυ τῆς 9ης Ἀπριλίου στὸ χωριό μας ποὺ ἔλεγε ὅτι τὸ λεβεντόπαιδο τοῦ χωριοῦ μας ἐπάλευε μὲ τὸ χάρο στὸ Νοσοκομεῖο τῆς Ἀεροπορίας.

Βαθειὰ ἡ θλῖψι τῶν κατοίκων. Καὶ τὸ πρωΐ τῆς ἄλλης ἡμέρας ἄλλο τηλ)μα, ποὺ ἀνήγγειλε τὴν θλιβερὴ εἴδησι ὅτι ὑπέκυψε στὸ μοιραῖο. Τὸν ἐνίκησε ὁ χάρος. Ἔτσι, ἔσβυσε γιὰ πάντα τὸ λαμπρὸ παλληκάρι, ὁ ΛΕΥΘΕΡΗΣ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ. Καὶ συνεπλήρωσε τὴν ὀδύνη τῶν χωριῶν μας.

Ὁ νεκρὸς του μετεφέρθη διατεγῆ τοῦ Γ.Ε.Α. ἀεροπορικῶς εἰς Ἰωάννινα καὶ ἐκεῖθεν δι' αὐτοκινήτου εἰς Καστρί. Τὴν ἑπομένην 11ην Ἀπριλίου, ἐν μέσῳ κοπετῶν καὶ θρήνων τῆς δόλιας τῆς μάνας του, τῆς ἀδελφούλας του, τῶν ἀδελφῶν, συγγενῶν, ἐγένετο πάνδημος ἡ κηδεία του, μὲ τὴν συμμετοχὴν ὅλων τῶν κατοίκων τῶν χωριῶν μας καὶ τῶν πέριξ. Τιμητικὸν ἀπόσπασμα στρατοῦ τοῦ Τάγματος Φιλιατῶν, ἀπέδωσε τὰς τιμάς.

Μετὰ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν ἀπεχαιρέτισε τὸν νεκρὸν ὁ δάσκαλος τοῦ Σχολείου κ. Νταῆς καταθέσας στέφανον ἐκ μέρους τῶν μαθητῶν του.

Ὕστερα, ὡς ἐκπρόσωπος τῆς νεολαίας, ὡμίλησε ὁ Γιῶργος Μπότζιος καὶ κατέθεσε στέφανον ἐκ μέρους της.

Συγκινητικὴ ἡ στιγμὴ ποὺ ἄρχισε τὸ «Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμὸν» ὅτε μητέρα, ἀδέλφια, συγγενεῖς, καὶ ὅλοι οἱ συγχωριανοὶ ἀνελύθησαν εἰς λυγμούς. Σπαρακτικὲς οἱ φωνὲς ὅλων ἀπὸ τὸ μοιρολόγι, προκαλοῦσαν ρίγη καὶ ράγισμα τῆς καρδιᾶς. Μάτι ἀδάκρυτο δὲν ἔμεινε. Τόση βαθειὰ ἦταν ἡ λύπη καὶ ὁ πόνος ὅλων γιὰ τὸν πρόωρο χαμὸ ἑνὸς παλληκαριοῦ, ποὺ ἦτο τὸ καμάρι τῆς μάνας, ἀδελφῶν καὶ συγχωριανῶν καὶ ποὺ ἔπεσε κι' αὐτὸς στὸν βωμὸ τῆς Πατρίδος.

Πολύκλαυστε Λευτέρη, ἂς εἶναι ἐλαφρὸ τὸ χῶμα τοῦ χωριοῦ μας ποὺ σὲ σκέπασε καὶ ἡ μνήμη σου αἰωνία. Καὶ σὺ δόλια μάνα καὶ σεῖς τ' ἀδέλφια του, παρηγορηθῆτε μὲ τὴν σκέψι ὅτι ὁ πολυαγαπημένος σας Λευθέρης, ἔδωσε τὴν ζωὴν του ἐκτελῶντας τὸ κάθῆκον πρὸς τὴν ἀγαπημένην μας Πατρίδα, τὴν μεγάλη μας Μητέρα, γιὰ τὴν ὁποία ἡ θυσία μετριάζει τὸν πόνο καὶ παρηγορεῖ τὶς πιὸ πονεμένες ψυχές.

Μὲ τὴν σκέψι αὐτὴ παρηγορηθῆτε καὶ σεῖς καὶ ἂς εἶσθε ὑπερήφανοι γιὰ τὴν θυσία.

Ι. Κ. Ο.

ΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΜΑΣ

Πρὸς

Τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς «Πανθεσπρωτικῆς»

Ἡγουμενίτσαν

Σχετικῶς μὲ δημοσιευθὲν εἰς τὴν ἐφημερίδα σας ἐρώτημα ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς διεξαχθείσης δημοπρασίας ὑλοτομήσεως δάσους Ἱερᾶς Μονῆς Γηρομερίου, σᾶς πληροφοροῦμεν τὰ κάτωθι:

Ἡ φανερὰ πλειοδοτικὴ δημοπρασία διά τὴν μίσθωσιν τοῦ δάσους, τῆς Ἱ. Μονῆς Γηρομερίου, προεκηρύχθη καὶ διεξήχθη κανονικῶς. Συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς δημοπρασίας διεξήχθη ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς, καθ' ἑβδομάδα, ἡμέρας ἤτοι τὴν 8ην, 15ην καὶ 22αν Ἰανουαρίου 1959.

Κατὰ τὰς δύο πρώτας ἡμέρας οὐδεὶς πλειοδότης ἐνεφανίσθη, τὴν τρίτην, 22αν Ἰανουαρίου, παρουσιάσθησαν ἀνθρακέμποροι οἱ ὁποῖοι ὡσὰν νὰ μὴ ἐγνώριζον τοὺς ὅρους, συνέπηξαν τράστ καὶ ὑπέβαλον αἴτησιν τροποποιήσεως μεταξὺ τῶν ὁποίων εἷς ἦτο καὶ ἡ μείωσις τοῦ κατωτάτου ὅρου προσφορᾶς, ὁ ὁποῖος ἦτο 50 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον λαβὸν ὑπ' ὄψει ὅτι κατὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας ἡ δημοπρασία ἀπέβη ἄγονος καὶ ὅτι θὰ ἀπέβαινεν εἰς ζημίαν ἡ μείωσις τοῦ κατωτάτου ὅρου προσφορᾶς, ἀπεφάσισε ὅπως ἔλθῃ εἰς ἀπ' εὐθείας συμφωνίαν, καθ' ὃ δικαίωμά του καὶ ἐκ τοῦ Νόμου, διὰ τὴν μίσθωσιν τῆς ὑλοτομίας.

Παρουσιάσθη εἷς ἀνθρακέμπορος καὶ προσέφερε 55 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον δὲν ἐδέχθη, ἀλλὰ βραδύτερον παρουσιάσθη ἕτερος προσφέρας 65 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ συνεφώνησε.

Ποῦ εἶναι ἡ ζημία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, εἰς τὴν προσφορὰν τῶν 65 λεπτῶν κατ' ὀκᾶν ἢ εἰς τὴν τὴν μείωσιν ποὺ ἀπήτουν κάτω τῶν 50 λεπτῶν καὶ σήμερον διαμαρτύρονται;

Ἐπιθυμία τοῦ Σεβασμιωτάτου σᾶς ἀποστέλλομεν δραχμὰς 100 διὰ συνδρομὴν τοῦ ἔτους 1959 καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως ἀποστέλλετε τὸ φύλλον.

Ἐν Παραμυθίᾳ τῇ 26 Μαρτίου 1959

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Γενικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Γραφεῖον Νομομηχανικοῦ

Ἀριθ. πρωτ. 674

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ
ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Νομομηχανικὸς Θεσπρωτίας διακηρύττει ὅτι:

Τὴν 25ην Ἀπριλίου 1959 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 1ην π.μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τοῖς γραφείοις ἡμῶν μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν καὶ συμπληρώσεως τιμολογίου καὶ προϋπολογισμοῦ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργασιῶν ἀνεγέρσεως διδακτηρίου Δημοτικοῦ Σχολείου Ἀραχώβης Φιλιατῶν, προϋπολογισμοῦ δρχ. 100.000.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν εἰσὶν δεκτοὶ ἐργολάβοι Δ.Ε. Α' τάξεως καὶ ἄνω δι' ἔργα οἰκοδομικά.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς ὁρίζεται εἰς 5% ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς προσφορᾶς.

Τὰ σχετικὰ τῆς μελέτης εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν καθ' ἑκάστην.

Ἐν Ἡγουμενίτσῃ τῇ 3—4— 1959

Ὁ Νομ)κὸς Θεσπρωτίας

Γ. ΚΙΝΑΤΝΗΣ

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ
ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Πανηπειρωτικοῦ Συλλόγου Φοιτητῶν Ἀθηνῶν, ἐξελέγησαν οἱ κ.κ. Δ. Χοῦσος, πρόεδρος, Κων. Σκουτέρης ἀντιπρόεδρος, Γ. Βότσης Γεν. Γραμματεύς, Θ. Ἀντωνάκης ταμίας καὶ Λ. Χαρίτος, Σπ. Ἐργολάβος καὶ Σωκρ. Σιαφαρίκας, μέλη.

ΔΕΝ ΕΞΕΔΟΘΗ

Ἡ ἐφημερίς μας δὲν ἐξεδόθη τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα καθ' ὅσον ἀπησχολημένος ὁ Δ)τὴς μας εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα, δὲν εἶχε τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον νὰ συντάξῃ τὴν ὕλην.

ΑΠΟ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΠΡΟΣ... ΑΝΟΗΤΟΝ!

Εἴδαμε μιὰ περίεργη ἀπάντησι ἑνὸς βουλευτοῦ πρὸς Φιλιαταῖον, ὁ ὁποῖος, ἀνοήτως φερόμενος, ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ νὰ φροντίσῃ νὰ τὸν τοποθετήσῃ εἰς κενωθείσας θέσεις Ταχ. διανομέων ἐν Θεσπρωτίᾳ.

Εἶναι τελειόφοιτος τοῦ Γυμνασίου καὶ ἐξεπλήρωσεν ἤδη τὰς στρατιωτικάς του ὑποχρεώσεις. Ἰδοὺ περίπου ἡ ἀπάντησις :«Παιδί μου!» Ἔχεις δίκηο. Βρίσκουμε ὅμως δυσκολίας. Ξέρεις τὸ ἐνδιαφέρον μου γιὰ σένα...!» Καὶ συνεχίζει ὁ ἀνεκδιήγητος ἐκπρόσωπος τοῦ λαοῦ τῆς Θεσπρωτίας: « Εἰς τὴν κενωθεῖσαν θέσιν Φιλιατῶν θὰ διορισθῇ ἕνας ΕΞ ΑΡΤΗΣ, ἔχων ἐξάμηνον προϋπηρεσίαν καὶ ἀπολυτήριον Γυμνασίου. Εἰς Ἡγουμενίτσαν ἄλλος ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ, ἔχων τὰ ἴδια προσόντα. Εἰς τὴν Κεραμίτσαν ἄλλος...». Ὅλοι λοιπὸν οἱ ἐκτὸς Θεσπρωτίας θὰ ἔλθουν νὰ βροῦν κενές θέσεις στὴν Θεσπρωτία, ὅπου μὲ τὰ τέσσαρα σχεδὸν Γυμνάσια βρίθει ὁ τόπος τελειοφίτων Γυμνασίου, ἀνέργων κατὰ τὸ πλεῖστον. Ὥστε οἱ βουλευταὶ ἄλλων περιφερειῶν δύνανται νὰ μᾶς στείλουν τὰ πλεονάσματά των νὰ φᾶνε ψωμὶ στὴν Θεσπρωτία, οἱ δὲ Θεσπρωτοὶ νὰ χορταίνουν μὲ τὰς ψευδεῖς ὑποσχέσεις τοῦ ἀνεκδιηγήτου βουλευτοῦ, ποὺ ἐμπαίζει «τὸ παιδί του!».

Δὲν φτάνει ὅτι δὲν θέλει ἢ δὲν μπορεῖ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸν ζητήσαντα ἀπ' αὐτὸν θέσιν, ἀλλὰ καὶ τὸν εἰρωνεύεται ἀποκαλῶν αὐτὸν «παιδί μου». Ἐὰν ὅμως ἦτο ὄντως παιδί του καὶ κουνιάδος θὰ εἶχε ἤδη διορισθῇ εἰς θέσιν.

ΤΙ ΑΠΑΝΤΑ Η ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Ἐπὶ δημοσιεύματός μας εἰς τὸ φύλλον τῆς 25ης 1—59, σχετικῶς μὲ τὰ παράπονα τοῦ ἱερέως Τζουβάρα ἐκ Φανερωμένης ὡς πρὸς τὴν χορήγησιν κλήρου, ἡ Γεωργικὴ Ὑπηρεσία, ἀπαντῶσα, τῇ ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ἡ αἴτησίς του παρεπέμφη εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐποικισμοῦ διὰ νὰ ἀποφασίσῃ περὶ ἀναπομπῆς ἢ μή.

Μᾶς ἦτο γνωστὸν ὅτι εἶχε γίνῃ ἡ ἀνωτέρω ἐνέργεια. Τὸ θέμα δὲν εἶναι αὐτό. Θὰ ἔπρεπε νὰ μᾶς πληροφορήσῃ ἡ Γεωργικὴ Ὑπηρεσία ἐὰν ἐξεδόθη ἢ ὄχι ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει νὰ μᾶς ἐξηγήσῃ πῶς δικαιολογεῖται ἡ ἐκκρεμότης αὕτη ἐπὶ 15μηνον, δεδομένου ὅτι εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐποικισμοῦ παρεπέμφη ἡ αἴτησις ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1958. Δικαιολογεῖται τοιαύτη καθυστέρησις;

ΘΡΑΣΥΤΗΣ

Ἀπὸ τὸ ἐπιστραφὲν ὑπὸ τῆς Κοινότητος Σπαθαραίων ὑπ' ἀριθ. 13 φύλλον τοῦ «Θ. Ἀγῶνος» τοῦ κ. Νταῆ, περιελθὸν ἡμῶν ἐκ παραδρομῆς, ἀντιγράφομεν τὰ κάτωθι: ««Ἡμεῖς δὲν εἴπαμε τὴν τελευταίαν λέξιν διὰ τὸν Δ)τὴν τῆς «Πανθεσπρωτικῆς», σεβόμενοι τὸ χωριό μας καὶ τοὺς συγγενεῖς του. Ἂν νομίζῃ ὅτι ἡ συνέχεια θὰ τὸν ὠφελήσῃ, ἂς προχωρήσῃ καὶ τότε ἂς εἶναι πλέον ἢ βέβαιος ὅτι θὰ ζημιωθῇ ἀνεπανορθώτως».

Κύριε Νταῆ, ἀφῆστε τὸν σεβασμὸν πρὸς τὸ χωριό καὶ τοὺς συγγενεῖς μας. Δὲν εἴσθε ἀπ' ἐκείνους ποὺ σέβονται τοὺς συνανθρώπους, ἀφοῦ καὶ τὸν πατέρα σας δὲν ἐσεβάσθητε καὶ δὲν τὸν ἀπετρέψατε, ὡς εἴχετε καθῆκον ἀπὸ πρᾶξιν ἀτιμωτικήν.

Ὅ,τι ἔχετε νὰ πῆτε δι' ἡμᾶς σᾶς προκαλοῦμεν νὰ τὰ πῆτε. Ἐ βραδύνατε μάλιστα νὰ πῆτε τὴν «τελευταίαν λέξιν» ἀφοῦ τόσα καὶ τόσα ἔχομεν γράψῃ εἰς βάρος σας.

Ἀριθ. Βου Βιβ. Ἐπιδ. 368

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ

Ἐν Ἡγουμενίτσῃ σήμερον τὴν τριακοστὴν (30) τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐνάτου (1959) ἔτους ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10 π.μ. ὁ ὑποφαινόμενος δικαστικὸς κλητὴρ Πρωτοδικῶν Θεσπρωτίας Δημήτριος Κων. Δροσόπουλος τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ κ. Ἀπ. Παπαμιχαὴλ πληρεξουσίου δικηγόρου τοῦ καλοῦντος Ἀθανασίου Χρ. Πούλου κατοίκου Κωστάνας μετέβην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα Πρωτοδικῶν Θεσπρωτίας διὰ τὴν καθ' ἧς ἡ κλῆσις Ἀγγελικὴν συζ. Ἀθαν. Χρ. Πούλου τὸ γένος Νικ. Βενέτη ἀγνώστου διαμονῆς, ἀκριβὲς ἀντίγραφον τῆς ἀπὸ 30 Μαρτίου 1959 κατ' αὐτῆς καὶ ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Θεσπρωτίας ἀπευθυνομένης κλήσεως τοῦ ἄνω καλοῦντος δι' ἧς μετὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 118)1958 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Θεσπρωτίας διαταχθεισῶν, ἀποδείξεων, καλεῖ τὴν καθ' ἧς ἡ κλῆσις εἰς περαιτέρω τῆς ὑποθέσεως συζήτησιν καὶ καὶ ἐξαιτεῖται. Νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ κλῆσις αὕτη ὡς καὶ ἡ ἀπὸ 8 Αὐγούστου 1958 ἀγωγὴ τοῦ καθ' ἅπαν τὸ αἰτητικὸν καὶ νὰ καταδικασθῇ αὕτη εἰς τὴν ἐν γένει δικαστικὴν δαπάνην. Μετὰ τῆς παρὰ πόδας ὑπ